

Sự khác biệt giữa ý nghĩa Cộng sản Châu Âu và Châu Á

Tác Giả: Giáo sư Jerry Livingston Voorhis
Thứ Năm, 27 Tháng 5 Năm 2010 20:12

Trong năm 1989, hai sự kiện rất ý nghĩa và rất khác biệt đã diễn ra ở hai đầu của thế giới.

Tại Đức, bức tường Berlin sụp đổ. Cộng sản, xét nhßt hß thßng cßm quyßn, bức sụp đổ ở Đức và phần còn lại của Đông Âu.

Tuy nhiên ở Trung Quốc, một điều rất khác xa đã xảy ra. Những niềm hy vọng của thế giới cho một nước Trung Quốc tự do, dân chủ đã tiêu tan khi xe tăng và quân đội tấn công nông thôn vào Thiên An Môn và tàn sát hàng trăm trong số hàng ngàn sinh viên vốn đã biểu tình đòi dân chủ tại Bắc Kinh trong những tháng.

Dân chủ, một nền kinh tế thị trường và việc tự do phát biểu quan điểm chính trị là những vấn đề đã khiến thế giới nghĩ Cộng sản ở Đông Âu và thậm chí ở Nga, đang khi ở Trung Quốc và trong các khu vực Cộng sản kiểm soát ở Châu Á, những hình thức phong này đã bị đè bẹp bởi các Chính phủ Cộng sản Trung Quốc, Việt Nam, Lào và đặc biệt là Campuchia và Bắc Triều Tiên.

Chúng ta phải đặt câu hỏi: Tại sao kết quả của phong trào hòa bình và dân chủ lại quá khác nhau giữa Châu Âu và Châu Á?

Có nhiều lý do cho những kết quả khác nhau này và một trong những lý do đầu tiên và quan trọng nhất là các loại Cộng sản vốn được truyền Châu Á hoàn toàn trái ngược với các loại Cộng sản ở Châu Âu.

Tại Châu Âu, ngay từ nguyên thủy, chủ nghĩa Công nghiệp là một hiện tượng có căn bản là đô thị. Công nhân đô thị, nhất là nông nghiệp làm việc trong các ngành công nghiệp quy mô lớn, được coi như giai cấp vô sản, nông nghiệp tiên phong của cách mạng. Cùng với các ngành Công nghiệp và lãnh thổ của họ, nhiều công nhân trong các nghiệp đoàn chặt chẽ và nông khu vực công nghiệp cao như Saxony hoặc lưu vực sông Ruhr. Địch đầu đã bù đắp cho nông nghiệp Công nghiệp hoặc ít nhất cho nông nghiệp Xã hội Chủ nghĩa với sự lơ đãng lớn. Trên khắp vùng quê, và ở các thị trấn nhỏ hay vùng ngoại ô Châu Âu, các cơ sở trú ẩn cho các ngành bỏ bê thị hay các ngành chính trị trung dung, nông nghiệp không bao giờ bù đắp cho nông nghiệp Công nghiệp.

Nông dân Nga đã tham gia và ủng hộ Đảng Cách mạng Xã hội chủ nghĩa không ủng hộ nông nghiệp Công nghiệp hay nông nghiệp của Bolsheviks như được gọi sau đó suốt thời gian của cuộc cách mạng. Các triệu chứng và sau Thế chiến II, nông nghiệp khu vực nông thôn ở Đông Âu, và đặc biệt là nông nghiệp triền chủ giàu có đã có các chứng cứ và phá hoại các nỗ lực tập thể hóa tại Ukraine, Ba Lan, Nam Tư, Rumania, Đông Đức và nhiều nơi khác. Đối với Công nghiệp Châu Âu, thành phố là cơ sở hỗ trợ và phải chinh phục hoặc đánh thắng các vùng nông thôn.

Sự kiện này đã tác động rất lớn vào nông nghiệp đã xảy ra với các chế độ Công nghiệp suốt các thập niên 80's và 90's tại Châu Âu Công nghiệp, kể cả Nga. Một khi các thành phố đã lật đổ chế độ Công nghiệp và thay thế nó bằng một chính phủ dân chủ phi Công nghiệp và thay thế nền kinh tế hiện hành bằng một khu vực tân nhân bản, chủ nghĩa Công nghiệp đã bị tiêu diệt. Xét cho cùng, các vùng nông thôn luôn chống Công nghiệp!

Ở Châu Á, ngược lại ta thấy một tình hình hoàn toàn trái ngược. Khắp Châu Á cũng như Cuba, chủ nghĩa Công nghiệp lan từ nông thôn vào thành phố. Trung tâm sức mạnh chính của Mao Trạch Đông, trong Thế chiến II và cuộc Nội chiến tiếp theo sau đó, nằm ở nông thôn, vùng nông nghiệp triền chủ địa chủ địa chủ dân cư ở Tây Bắc Trung Quốc, từ đó Công nghiệp Trung Quốc lan tràn đến Bắc Kinh, Nam Kinh, Quảng Châu và các trung tâm đô thị khác. Một khi Công nghiệp của Mao đã chiếm được các thành phố của Quốc Dân Đảng hoặc nông nghiệp quốc gia triền chủ địa chủ địa chủ, thì coi như họ đã chinh phục tất cả Trung Quốc.

Phong trào Khmer Đỏ của Pol Pot là ở nông thôn và gồm nông dân có khuynh hướng gắn bó với ruộng đất. Nó nghiêm trọng các cơ sở dân cư của Nam Vang (Phnom Penh) và các trung tâm đô thị khác, giết chết hàng trăm ngàn người không phải hàng triệu người, và buộc nông nghiệp kết thúc sớm đi làm nông dân lao động ở nông thôn.

Sau cùng, phong trào Công nghiệp của Hồ Chí Minh đã bắt đầu như là một lực lượng chính

trong vùng đồi núi phía Bắc và phía Tây của Hà Nội. Cộng đồng đã không kiểm soát được các thành phố như Hà Nội cho đến khi Pháp thiết lập trên đất Biên Phủ. Cũng thế trong miền Nam Việt Nam, các thành phố Huế, Đà Nẵng và Sài Gòn đã kiên trì chống lại Cộng đồng cho đến ngày tàn cuộc bị thôn công. Họ trả cho Việt Cộng chi phí là nông thôn hẻo lánh như các khu vực trong đồng bằng sông Cửu Long.

Như một kết quả của sự kiện này, nông công nghiệp đời đô thị trong các nước Cộng đồng Châu Á đã không có hiệu quả như ở Châu Âu. Chính phủ Cộng đồng ở Trung Quốc, Việt Nam và Campuchia luôn luôn có thể dựa vào hỗ trợ từ nông thôn. Các vùng nông thôn châu Á đã ủng hộ cho Cộng đồng nhiều hơn so với phía tây nam bên châu Âu.

Một yếu tố thứ hai góp phần vào sự kiện công cộng của cộng đồng Châu Á là việc thiếu đồng thuận như nông công nghiệp cộng đồng bên ngoài so với tình hình mà Cộng đồng Đông Âu phải đối đầu. Trong suốt những thập niên 1950, 1960, 1970 và 1980, Đông Âu đã bị “đội bom” từ các đài như nông công nghiệp trình phát sóng cộng đồng Radio Free Europe (đài Châu Âu Tự do), một mạng lưới cộng đồng nhân, từ Voice Of America (đài Tiếng nói Hoa Kỳ) và BBC. Tây Berlin, một vùng đất cộng đồng nằm sâu trong lãnh thổ Cộng đồng, đã được dùng như một cái loa để phát tán các bài phát biểu cộng đồng của Tổng thống John Kennedy và của Tổng thống Ronald Reagan: “Hãy phá vỡ bức tường này đi”. Lời tuyên bố này đã có một tác động rất lớn trên nông công nghiệp phía sau Bức Màn Sắt.

Rất nhiều người dân từ Đông Âu (Ba Lan, Hungary, Đức, v.v...) đã đến sống tại Hoa Kỳ vào lúc này. Sự hiện diện và ảnh hưởng chính trị của họ đã làm dấy lên nhiều hoạt động để cải thiện tại Hoa Kỳ như “Tháng hay Tuần lễ các Quốc gia bị lệ thuộc” (Captive Nations). Quốc gia bị lệ thuộc muốn ám chỉ các nước ở Châu Âu đã bị rơi vào tay Cộng đồng và do đó, nằm dưới ngôi mắt hay sự thống trị của Liên Xô. Nông sự kiện như thế đã làm dấy lên các cuộc liên minh và biểu tình chính trị để đòi sự chú ý liên tục của nước Mỹ và Quốc tế vào hoàn cảnh của các nước Đông Âu.

Lời kêu gọi thông, chú ý và nỗ lực như thế đến giờ đã không có được cho các nước Châu Á nằm dưới sự cai trị cộng đồng. Người Mỹ gốc Hoa là một nhóm như họ nhiều hơn so với nông công nghiệp Mỹ gốc Ba Lan, Đức và Hungary và nông công nghiệp thiếu sự thiếu sự khác có gốc từ Đông Âu. Người từ miền Việt Nam, Campuchia và Hàn Quốc thậm chí còn như họ nữa. Sau hết, người Mỹ gốc Hoa và nông công nghiệp Mỹ cộng đồng phi Trung Hoa đã tập trung sự quan tâm của họ vào Đài Loan và cộng đồng Chính phủ Quốc Dân Đảng đó hơn là giải phóng hay dân chủ hóa Hoa lục.

Cộng đồng Đông Âu đã là sản phẩm của những cuộc nổi dậy hay là cách mạng của cộng đồng tiên. Năm 1952, công nhân Đông Đức ở Berlin và các thành phố khác đã nổi dậy chống lại ách cai trị của cộng đồng Đông Đức, và mang tính áp bức hơn bất cứ nơi nào khác. Cuộc nổi dậy của họ đã bị dập tắt bởi xe tăng và quân đội Liên Xô. Trong năm 1956 và 1957, Hungary tiến hành một cuộc nổi dậy biến thành những anh hùng như Imre Nagy, một chính phủ tàn bạo kiểu Stalin, và ngoài ra còn những pháp luật hóa các chính đảng phi cộng đồng, những hạn chế kinh tế, hạn chế về mặt khu vực tôn giáo và chế độ trừng phạt Hungary trung lập trong Chiến tranh Lạnh giữa Liên Xô và các cộng đồng phương Tây.

Cuộc nổi dậy của người Hungary đã bị dập tắt, những chế độ sau khi Liên Xô can thiệp mạnh mẽ để làm dịu những căng thẳng. Hơn một triệu người đã chết là có trên 100.000 người Hungary đi tị nạn và họ đã trở thành một lực lượng chính trị mạnh mẽ gây sợ hãi, họ đã chống lại chủ nghĩa cộng đồng Châu Á. Cộng đồng không kém quan trọng, trong khi cuộc cách mạng Hungary đang diễn ra, cộng đồng Ba Lan đã tiến hành một loạt các cải cách chống lại chủ nghĩa cộng đồng cộng sản. Ngoài ra, chính phủ Ba Lan còn cấm đặt việc thành lập các nông trường tập thể ở nông thôn, và cho phép nông dân Ba Lan được giữ đất đai của họ. Chính phủ cũng cho phép duy trì giáo lý Công giáo Rôma trong các trường công, và dung túng cho một đội hình tôn giáo duy nhất trên thế giới trong một quốc gia cộng đồng, Đội hình Công giáo Lublin.

Châu Á đã hầu như không có những cuộc nổi loạn chống lại ách cai trị cộng đồng trên quy mô của những gì đã xảy ra ở Đông Âu. Cuộc nổi dậy của Tây Tạng vào cuối những năm 1950 là một cuộc Trung Quốc hơn là một cuộc cộng đồng. Cũng có một sự kháng cự của cộng đồng chống lại chế độ cộng đồng Tây Nam Trung Quốc, đặc biệt theo biên giới Miền Đông và Tibet Việt Nam sau khi Sài Gòn thất thủ, nhưng đó không phải là những cuộc nổi loạn thực sự như cuộc nổi dậy của người Hungary năm 1956. Sau hết, người dân sống trong các nước cộng đồng không kiểm soát như Trung Quốc, Việt Nam và Bắc Triều Tiên, bất kể lập trường của họ hoặc bất cứ liên lạc với thế giới phi cộng đồng. Đã không có một Tây Berlin ở Châu Á cộng đồng.

Một yếu tố khác nhau mà những khác biệt giữa Châu Á và Châu Âu là nhân tố lãnh đạo. Người trẻ ở Nga dưới thời Stalin, Nam Tư dưới thời Tito, Rumania dưới thời Ceaușescu và Albania dưới thời Enver Hoxha, tất cả các nhà lãnh đạo cộng đồng Đông Âu đều là các viên chức vô danh, các sĩ quan quân đội không hợp dân hoặc những cán bộ cộng đồng thiêu lòng cuộc. Họ thường bắt dân chúng mà họ cai trị coi như là những bù nhìn của Liên Xô. Một khác, hai nhà lãnh đạo được bầu ra của cộng đồng và lòng cuộc như trong nước cộng đồng Ba Lan, ví dụ vậy, là Lech Wałęsa, lãnh đạo Công đoàn Đoàn kết, một phong trào lao động chống cộng, và giáo hoàng Gioan-Phaolô II.

Các lãnh đạo cộng đồng quy định luật và lòng cuộc ở Đông Âu là Tito ở Nam Tư, Ceaușescu

Ở Rumania và Enxhver Hoxha tại Albania đều chủ trương Xô viết và thậm chí xuyên chủ tịch hiệp ước Warsaw. Tito đã dung túng một khu vực tại nhân dân trong nước kinh tế Nam Tư, và ông đã từng chủ trì tham gia hiệp ước Warsaw, thay vào đó, thích đi theo một chính sách trung lập. Ceaușescu thậm chí ủng hộ việc của Trung Quốc liên Hoa Kỳ, thách thức liên Xô, và quan trọng nhất, tiếp tục công nhận Do Thái sau cuộc chiến tranh sáu ngày năm 1967 khi tất cả các nước Cộng sản Đông Âu khác đã chấm dứt quan hệ với Do Thái và kích hoạt thân thiện với Ả Rập.

Cuối cùng, Hoxha đã mạnh mẽ lên án cả Liên Xô lẫn Trung Quốc. Albania rút ra khỏi hiệp ước Warsaw vào đầu thập niên 1960. Sau hết, có thể cho rằng người trẻ Lenin, nhà lãnh đạo có uy tín và thực sự duy quyền lực của Liên Xô là Joseph Stalin, thậm chí ông liên không phải là người Ái. Stalin đến từ nước Cộng hòa Georgia thuộc Châu Á và vì sự kiên trì, ông đã cai trị nước Nga như một lãnh đạo Cộng sản Châu Á hơn là một lãnh đạo CS Châu Âu. Chính nhà lãnh đạo Liên Xô nào sau Stalin có quyền lực lớn hơn gần như siêu nhiên của ông ta cả.

Nikita Khrushchev, người kế vị Stalin, trông như là một chú hề, và các chính sách đối nội liên đối ngoại của ông ta đã thất bại thảm hại. Leonid Brezhnev, người kế vị Khrushchev, là một viên chức không ai biết mặt, đã vướng vào một cuộc chiến tranh vô nghĩa ở Afghanistan. Nhưng người kế vị Brezhnev thậm chí còn kém thành công hơn nữa, trong đó có cả Mikhail Gorbachev, kẻ bắt đầu dĩ nhiên chịu trách nhiệm về sự sụp đổ, "cái chết" của Liên Xô.

Cũng như Liên Xô bắt đầu tan rã, chủ nghĩa Cộng sản sụp đổ tại Nam Tư sau cái chết của Tito, tại Rumania sau cuộc hành quân của Ceaușescu, và tại Albania sau cái chết của Hoxha. Cuối cùng, các nhà lãnh đạo Cộng sản Châu Âu đã bị phơi bày liên bản chất thực sự sau cái chết của họ và nhân họ cũng tan biến. Điều này đã đúng ngay cả cho Stalin.

Các nhà lãnh đạo Cộng sản Châu Á đã tỏ ra một sự thiếu minh bạch rõ ràng với các thông tin nghiêm trọng của họ. Điều này cũng áp dụng vào những người như Fidel Castro và Che Guevara. Mao-Trần Đông, Hồ Chí Minh, Pol Pot, Kim Nhật Thành và Kim Chính Nhật đều đã được tôn thờ như Thiên thánh hoặc Hoàng đế bởi những người Cộng sản của họ. Thậm chí ngày nay, ở Trung Quốc, mặc dù nội dung chính sách của Mao đã thay đổi, bản thân Mao vẫn không bị tôn công.

Tại đây tuy nhiên chúng ta có chuyện bài Mao như bài Stalin ở Liên Xô. Mao đã và vẫn là một hoàng đế duy quyền lực như Thiên Thu Hoàng hay Càn Long vậy. Nhân họ cũng của ông còn dài dài sau khi ông chết. Kim Nhật Thành vẫn là quốc trưởng chính thức của nhà nước Bắc Triều

Sự khác biệt giữa văn hóa của các nước Châu Âu và Châu Á

Tác Giả: Giáo sư Jerry Livingston Voorhis

Thứ Năm, 27 Tháng 5 Năm 2010 20:12

Tiền, dù ông ta đã chết cách đây hai thế kỷ. Các điều kiện ngoài phạm vi xu hướng này như một cách để cho nhà lãnh đạo vĩ đại này chỉ không phải cho quốc gia đang hình thành là Kim Chính Nhật, "Lãnh tụ kính yêu".

Sau đó có Hồ Chí Minh, một hoàng đế khác, người mà quy định về văn minh và văn hóa bên kia của nó. Điều khác biệt giữa văn hóa và tôn giáo dành cho các nhà lãnh đạo của các nước Châu Á và sự ít quan tâm dành cho các tôn giáo như ở Châu Âu có thể giải thích tại sao chủ nghĩa Cộng sản đã phát triển ở Châu Âu như một tín ngưỡng ở Châu Á. Cũng cần nói về hai quốc gia của các nước Châu Á là Trung Quốc và Nga, và theo luật lệ và tác động khác nhau của hai nền văn minh này đối với các láng giềng của nó.

Nền văn minh của phía Đông của Châu Âu. Theo lịch sử, nó tiếp xúc với các nền văn minh láng giềng của Châu Âu xem tôn giáo và kinh tế. Người Ba Lan đã xâm lược Nga từ thế kỷ 1600 và chiếm đóng Moscow. Quân Pháp của hoàng đế Napoleon cũng đã xâm chiếm Nga suốt từ thế kỷ 18. Cuối cùng, Đức đã xâm chiếm và tàn phá nền văn minh của Nga hai lần trong cuộc Thế chiến thứ nhất và thứ hai. Nga có một nền văn hóa rất hiện đại ở Châu Âu.

Bên cạnh cái Cyrillic của Nga không được sử dụng bởi bất kỳ quốc gia Châu Âu nào khác ở đây, ngoại trừ Serbia, Macedonia, Montenegro, Bosnia, Ukraine và Belarus. Ngoài ra còn có một khác biệt tôn giáo lớn giữa Nga và các láng giềng Đông Âu. Các nền văn minh Baltic, Ba Lan, Tiệp Khắc, Hungary, Croatia, Slovenia và Đông Đức hoặc theo Tin Lành Luthêrô hoặc theo Công giáo Rôma, và họ sử dụng ngôn ngữ của Latinh. Người Nga theo Chính Thống giáo Đông phương, một hình thức của Kitô giáo. Các nền văn minh của Đông Âu theo Chính Thống giáo Đông phương có nền giáo hội quốc gia riêng, khác với Giáo hội Chính thống Nga và một số điểm.

Tiếng Nga hoặc các biến thể của nó chỉ được nói ở Nga, Ukraine và Belarus. Tiếng Đức, Lithuania, Estonia, Latvia, Hungary và Rumani hoàn toàn khác tiếng Nga, và thậm chí có trong truyền thống các ngôn ngữ Slav khác như tiếng Ba Lan, Serbi-Croatia hoặc Czech, và có nhiều khác biệt đáng kể giữa Nga và họ.

Những người Hồi giáo, Phật giáo, thái độ sống của người Nga rất khác với các nền văn minh của Đông Âu, ngoại trừ có thể có là Ukraine và Belarus. Ngay cả văn hóa dân gian Nga cũng khác với các nền văn minh của Đông Âu còn lại. Cuối cùng, nền văn minh của đất đai của Nga thuộc Châu Á (Siberia). Nga đã trở nên Á và ít Âu hơn sau khi Ukraine và Belarus trở thành đất nước độc lập. Dân số của Nga cũng đang giảm. Chỉ có 140 triệu người sống trong những gì bây giờ là

Sự khác biệt giữa cộng nghĩa Cộng sản Châu Âu và Châu Á

Tác Giả: Giáo sư Jerry Livingston Voorhis

Thứ Năm, 27 Tháng 5 Năm 2010 20:12

Người Nga. Châu Âu đã từng coi Nga như một lãnh thổ biên cương hoang dã, không văn minh, của Châu Á, man rợ. Tất cả các điều này có thể không đúng, nhưng nhìn từ góc độ Châu Âu, điều khác biệt là những người sống ở Đông Âu (Ba Lan, Hungari, Lithuania, v.v.) đều tin như vậy.

Mối quan hệ của Trung Quốc với các nước láng giềng Cộng sản và phi Cộng sản hoàn toàn khác với Nga. Trung Quốc có thể bắt các nước láng giềng bằng bất kỳ hình thức chính sách nào, nhưng nó không bao giờ bắt coi là man rợ, thiêu văn minh hoặc kém văn hóa. Không giống như Nga, các nước láng giềng của tôn trọng và nể sợ Trung Quốc.

Như văn minh Nga hiện có khoảng 1.500 năm tuổi. Như văn minh Trung Quốc (lâu đời nhất trên trái đất) thì ít nhất đã 5.000 năm tuổi. Trung Quốc là nước lớn nhất ba trên thế giới, và dân số một tỷ năm trăm triệu của nó lớn hơn dân số của bất kỳ nước nào khác. Trung Quốc là một nước rất to lớn, màu mỡ, hoàn toàn chấp nhận để Đông Á. So với Trung Quốc về địa lý, Hàn Quốc, Nhật Bản, Đài Loan, Việt Nam và Lào đều là những rào cản đối với ảnh hưởng lớn Trung Quốc làm cho bé nhỏ. Cùng, thiêu sự ngu ngốc của Hoa Kỳ Indonesia, Malaysia, Nepal, Ấn Độ và các nước Châu Á khác thường là hàng rào của Chủ nghĩa Mao. Những người, thiêu sự ngu ngốc của Nga sống ở các nước bên ngoài Nga thường đa số chấp nhận Cộng. Lào, Việt Nam hoặc Bắc Triều Tiên rất khó để cho để Cộng sản của họ bao lâu Trung Quốc vẫn còn là Cộng sản.

Một nhân tố cuối cùng, phải được xem xét khi nói về các đường lối khác nhau đã được thực hiện bởi Cộng Sản Châu Âu so với Cộng sản Châu Á, đó là việc chấp nhận chủ nghĩa đế quốc. Tại Cuba, Trung Quốc, Lào, Cộng sản đã có thể lôi kéo sự oán giận của dân bọn xấu về chủ nghĩa đế quốc Pháp, Anh, Nhật hay Mỹ. Họ có thể đóng vai người yêu nước để tranh giành phóng xạ với khi các tay cai trị ngoại quốc bị chán ghét.

Tại Châu Âu, một lớn của, sự thất bại là những người. Cộng sản Châu Âu đều đã chấp nhận phe quốc gia và chấp nhận đế quốc. Nhưng Châu Âu là cái nôi của đế quốc chủ nghĩa. Chấp nhận chủ nghĩa đế quốc ở Anh, Pháp hoặc Hà Lan bị coi là không yêu nước và phá hoại. Cộng sản ở Châu Âu từng hát “Quốc ca” và chấp nhận để tranh giành tập đoàn di sản với chủ nghĩa tư bản và với các đế quốc Anh, Pháp, Hà Lan v.v.... Điều này đưa Cộng sản Châu Âu vào cuộc xung đột trực tiếp với phong trào dân tộc chủ nghĩa của Anh, Pháp hoặc Đức.

Đặc biệt lưu ý, có thể nói rằng mặc dù có thể một một khoảng thời gian ở Châu Á lâu hơn ở Châu Âu, chủ nghĩa Cộng sản ở Châu Á vẫn có thể bắt đầu để hoặc thay thế. Ví dụ, các tranh chấp về quần đảo Hoàng Sa (Paracel) và Trường Sa (Spratly) đã đưa Việt Nam và Việt Cộng vào một cuộc xung đột trực tiếp với nhau.

Sự khác biệt giữa cộng nghĩa Cộng sản Châu Âu và Châu Á

Tác Giả: Giáo sư Jerry Livingston Voorhis

Thứ Năm, 27 Tháng 5 Năm 2010 20:12

Khi tiến hành đô thị hóa phát triển tại Việt Nam khác các nước Châu Á khác, và còn sự nông dân già đi, nên hình thức cộng nghĩa Cộng sản Châu Á suy giảm. Ngoài ra, cùng với tiến hành đô thị hóa, sự có sự thu hẹp dần vào khu vực kinh tế toàn cầu. Điều này sự gia tăng sự tiếp xúc với thế giới phi Cộng sản và rồi xói mòn chủ nghĩa Cộng sản. Với một trình độ giáo dục cao hơn, sự liên minh trí thức chủ nghĩa Cộng sản tăng lên dần.

Cuối cùng, một sự quan tâm rõ ràng và gia tăng đối với tôn giáo khắp Châu Á Cộng sản sự tiếp tục làm suy yếu uy quyền của các chế độ Cộng sản. Tất cả những nhân tố này cộng với một khu vực thế nhân mạnh mẽ hơn trong nền kinh tế sẽ dần dần tạo ra một Châu Á dân chủ và phi Cộng sản.

Source: <http://www.vietlinhweb.com/Diendan/index.php?s=53c2017faae513f13de03fe639514e17&showtopic=11414&pid=19597&st=0&entry19597>

Differences between European and Asian Communism

Professor Jerry Livingston Voorhis 24-04-2010

A. Different Communisms

I. Europe Urban-based

II. Asia peasant-based

III. Peasant based Communism more resilient

B. Outside Pressure and Anti Communist Rebellions

I. Europe

Sự khác biệt giữa a chế độ nghĩa Cộng sản ở Châu Âu và Châu Á

Tài liệu Giáo sư Jerry Livingston Voorhis

Tháng 5 năm 2010 20:12

1. Hungary 1956

2. East Germany 1953

3. Czechoslovakia 1968

4. Rumania and Albania

5. Radio Free Europe

6. West Berlin

II. Asia

1. No large scale anticommunist rebellions

2. No West Berlin in Communist Asia

C. Leadership Communist

I. Weak in Europe

II. Strong in Asia

D. China and Russia

I. Russia: less influential and less respected in Europe

II. China: more powerful and respected in Asia

E. Anti Imperialism

I. Advantages for Asia Communists liability for European Communists

F. Conclusion

Communism in Asia will eventually be overthrown.

During 1989, two highly significant and very different events took place at opposite ends of the world. In Berlin, Germany, the Berlin Wall came tumbling down. Communism, as a ruling system, collapsed in Germany and the rest of Eastern Europe.

However in China, something very different happened. The hopes of the world for a free, democratic China were dashed when tanks and troops from the countryside rode into Tiananmen Square and massacred hundreds out of thousands of students who had been demonstrating for democracy in Beijing for months.

Democracy, a market economy and free political and cultural expression, triumphed over communism in Eastern Europe and even in Russian, while, in China and Communist controlled areas in Asia, these liberating influences were stifled by the Government of Communist China, Vietnam, Laos and especially, Cambodia and North Korea.

We must ask the question: Why was the outcome of the peace and democracy movement so different between Europe and Asia?

There are many reasons for these different outcomes and one of the first and most important of those reasons was the different types of Communism that characterized Asia as opposed to Europe.

In Europe, from the very beginning Communism was an urban-based phenomenon. Urban workers, preferably those employed in large-scale industries, were looked upon as the proletariat, the Vanguard of the revolution. Along with the Communist parties and their leaders, heavily unionized workers and highly industrialized regions like Saxony or the Ruhr Basin in Germany would vote Communist or at least Socialist in large numbers. Throughout the countryside, and in small towns or suburbs in Europe, voters supported conservative or centrist political parties, but never the Communists.

Russian peasants joined and backed the Social Revolutionary Party not the Communists or Bolsheviks as they were then called during the time of the revolution. Both before and after World War II, rural areas in Eastern Europe, and especially the prosperous farmers bitterly opposed and sabotaged collectivization efforts in Ukraine, Poland, Yugoslavia, Rumania, East Germany and elsewhere. As far as European Communism was concerned, the city was the base of support and it was the countryside which had to be conquered or won over.

This fact had an enormous impact on what happened to the Communist regimes during the 80's and 90's in Communist Europe, including Russia. Once the city overthrew the Communist regime and replaced it with a non-Communist democratic government and a mixed economy with a large private sector, Communism was doomed. After all, the countryside had always been anti Communist!

In Asia, one is confronted with a totally opposite situation. Throughout Asia as well as Cuba, Communism spread from the countryside into the city. Mao-Tze Tung's main center of strength, during World War II and the Civil War which followed it, lay in the rural, relatively sparsely populated agricultural region of Northwest China, from there Chinese Communism spread to Beijing, Nanjing, Guangzhou and other urban centers. Once Mao's Communists had captured the cities where Koumintang or nationalists were relatively strong, they had conquered virtually all of China. Pol Pot's Khmer Rouge movement was almost fanatically rural and peasant-oriented. It severely punished the inhabitants of Phnom Penh and other urban centers, killing hundreds of thousands if not millions, and forcing the survivors to labor in the countryside as peasants.

Finally, Ho Chi Minh's Communist movement began as a major force in the hills and mountains North and West of Ha Noi. It did not take control of the cities like Ha Noi until after the French defeat at Dien Bien Phu. Also in South Vietnam, the cities of Hue, Da Nang and Saigon held out against the Communist until the bitter end. Where support existed for the Viet

Cong was mainly in certain isolated, rural areas like parts of the Mekong Delta.

As a result of this fact urban dissent in Asian Communist Countries was not as effective as in Europe. Communist Government in China, Vietnam and Cambodia could always rely on their rural support for help. The Asian countryside was more pro Communists than its European counterpart.

A second factor contributing to the resilience of Communist regimes in Asia is the relative lack of outside anti-Communist influences compared to the situation confronting the East European Communist. Throughout the 1950's, 1960's, 1970's and 1980's Eastern Europe was bombarded with anti communist broadcasts from Radio free Europe CA private anti communist network, the Voice Of America, and the BBC Broadcasting Corporation. West Berlin, an anti communist enclave located deep in Communist territory severed as a sounding board for anti Communist speeches by President John Kennedy and Ronald Reagan: Gorbachev (ich bin ein Berliner) tear down this wall, which had an enormous impact on people living behind the Iron Curtain.

Huge populations of people from Eastern Europe (Poland, Hungary, Germany etc) lived in the United States at this time. Their presence and political influence gave rise to special activities in the United States like Captive Nations months of weeks. Captive Nations referred to the countries in Europe which were Communist and were therefore, under the tomb or domination of the Soviet Union. Events like these gave rise to political rallies and demonstrations which constantly focused the American and International Public's attention on the plight of these East European Countries.

The same sort of sympathy, attention and effort was simply not available for the Asian Countries under Communist rule. The Chinese Americans were a much smaller group than the Polish, German and Hungarian, Americans and other minorities who had their roots in Eastern Europe, Vietnamese, Cambodian and Korean refugees were even smaller contingents. Finally, Chinese Americans and Non Chinese anti-communist Americans focused their attentions on Taiwan and strengthening the Kuomintang Government there rather than liberation or democratization of the mainland.

Finally, Eastern Europe was the scene of the first anti-communist rebellions, or revolution. In 1952, East German workers in Berlin and other cities rebelled against Communist Rule, which was more oppressive in East Germany than almost anywhere else. Their uprising had to be suppressed with Soviet tanks and troops. During 1956 and 1957, Hungarians carried out an unsuccessful but heroic rebellion that overthrew a brutal Stalinist Government, and among other things, legalized non-communist political parties, advocated a mixed economy with a private sector and advocated Hungarian neutrality in the Cold War Struggle between the U.S.S.R and the Western powers. The Hungarian uprising was crushed, but only after massive Soviet intervention, and considerable loss in life. In its aftermath over 100, 000 Hungarians

became refugees who formed a formidable political force working against Communism in Europe. Last but not least, while the Hungarian revolution was taking place, Communist Poland underwent a series of reforms which constituted a blow against hard line Communism. Among other things, the Polish Government ended its collectivization drive in the countryside, and it allowed Polish farmers to keep their lands. It also allowed religious Roman Catholic instruction in the public schools, and it tolerated the world's only private university inside a communist country the Catholic University of Lublin.

In Asia there were virtually no rebellions against Communist rule on the scale of what was happening in Eastern Europe. The Tibetan uprising of the late 1950's was more anti Chinese than anti Communist. Also, there were some last ditch holdouts against Communist rule in Southwest China, along the Burmese border and in Vietnam after the fall of Saigon, but these were not fresh or new rebellions like the Hungarian uprising of 1956. Finally, people in Communist controlled China, Vietnam and North Korea were more isolated or cut off from the non communist world. There was not a West Berlin in Communist Asia.

Another element that underscores the difference between Asia and Europe is the leadership factor. Except in Russia under Stalin, Yugoslavia under Tito, Rumania under Ceausescu and Enver Hoxha's Albania, all of the East European Communist leaders were faceless bureaucrats, unattractive army officers or uncharismatic Communist party hacks. They were usually looked upon by the people who they ruled as puppets of the Soviet Union. On the other hand, the two most popular and charismatic leaders in Communist Poland, for examples, were Lech Walesa, leader of Solidarity, an anti communist labor movement, and pope John Paul II.

The powerful and charismatic Communist leaders in Eastern Europe: Tito in Yugoslavia, Ceausescu in Rumania and Albania's Enver Hoxha were anti Soviet and often critical of the Warsaw pact. Tito tolerated a large private sector in the Yugoslav economy, and he refused to join the Warsaw pact, preferring instead to follow a neutralist foreign policy. Ceausescu made overtures to both China and the United States, in defiance of the Soviet Union, and the most importantly, he continued to recognize Israel after the 1967 six-day war when all other Communist East European Countries broke off relations with Israel and became vehemently pro-Arab. Finally, Hoxha bitterly denounced both the Soviet Union and China. Albania left the Warsaw pact after the early 1960s. Finally, it could be said that with the exception of Lenin, the only charismatic and truly powerful leader of the Soviet Union was Joseph Stalin, who, by the way, was not a European. Stalin came from the Asian Republic of Georgia and because of this fact he ruled Russia more like an Asian Communist leader than a European one. The Soviet leaders who followed Stalin had nowhere near his charismatic almost supernatural power. Nikita Khrushchev who followed Stalin was a clown like figure whose domestic and foreign policies were miserable failures.

Leonid Brezhnev, who followed Khrushchev, was a faceless bureaucrat, who bungled the Soviet Union into a hopeless war in Afghanistan. Brezhnev's successors were even less successful, including Mikhail Gorbachev, who helplessly presided over the demise "death" of the Soviet Union.

Just as the Soviet Union started to disintegrate, Communism collapsed in Yugoslavia after the death of Tito, in Rumania after the execution of Ceausescu, and in Albania after Hoxha's death.

Finally, these European Communist leaders were vilified and rejected after their deaths and their influence evaporated. This was even true about Stalin.

Asian Communist leaders constituted a real contrast to their European Counterparts. This also applies to Fidel Castro and Che Guevara. Mao-Tze-Tung, Ho Chi Minh, Pol Pot, Kim Il Sung, and Kim Jong Il were worshipped as Gods or Emperors by their Communist followers. Even today, in China, although many of Mao's policies were changed, Mao himself has not been attacked. Here has been absolutely no de-Maoization like the de-Stalinization that occurred in the Soviet Union. Mao was and is as powerful an Emperor as Shih-Huang-Ti or Chien Lung. His influence or shadow lives on long after his death. Kim Il Sung is the official head of state for North Korea, even though he has been dead for two decades. Foreign ambassadors must present their Credentials to this great leader not the living head of State Kim Jong Il "The beloved leader".

Then there is Ho Chi Minh, another red emperor, whose power extends beyond the grave.

This difference between the awe and respect accorded Asia Communist leaders as opposed to their far-less popular European Counterparts can explain why Communism failed in Europe, but continues in Asia. It is also necessary to deal with the two great Communist powers China and Russia, and to discuss their different impacts on their Communist neighbors.

Russia lies on the Eastern Fringe of Europe. She had been historically treated with arrogance and contempt by her European neighbors. The poles invaded Russia in the early 1600s and captured Moscow. Napoleon's imperial French Army also invaded Russia during the early 18th century. Finally, Germany invaded and devastated Russia twice during the first and second World Wars.

Russia has had a very limited cultural impact on Europe. The Russia Cyrillic alphabet is not used by any formerly Communist European country except Serbian, Macedonia, Montenegro, Bosnia, Ukraine and Belarus. There is also a huge religious gap between Russia and her East European neighbors. The Baltic States, Poland, Czechoslovakia, Hungary, Croatia, Slovenia

and Eastern Germany are either Lutheran or Roman Catholic, and they use the Latin alphabet. Russians practice the Eastern Orthodox form of Christianity. Those Communist East European Countries which are Eastern Orthodox have national Orthodox Churches that differ on a number of points with the Russian Orthodox Church.

The Russian language or variants of it are spoken only in Russia, Ukraine and Belarus. German, Lithuanian, Estonian, Latvian, Hungarian, and Rumanian are totally different from Russian, and even in the case of other Slavic languages like Polish, Serbo-Croatian or Czech, there are considerable differences between them and Russian.

Russian holidays, dress, cuisine, attitudes toward life were very different from those of other Communist East European Countries, with the possible exception of Ukraine and Belarus. Even Russian myth and folklore is different from that of other East European Countries.

Finally, more than half of Russia is in Asia (Siberia). Russia has become more Asiatic and less European after Ukraine and Belarus became independent. Also, Russia's population is declining. Only 140,000,000 people live in what is now Russia. Europe has looked upon Russia as a fringe wild, uncivilized, half Asian, barbaric territory. All of this may not be true, but it is believed by many European, especially those living in East Europe (Poles, Hungarians, Lithuanians etc)

China's relationship with her communist and noncommunist neighbors is entirely different from that of Russia. China maybe resented or even hated by her neighbors, but she is never looked down upon as being barbaric, uncivilized or culturally inferior. Unlike Russia, China is respected and also feared by her neighbors.

Russian Civilization is approximately 1,500 years old. Chinese Civilization (the oldest on Earth) is at least 5,000 years old. China is the third largest country in the world, and her population of one billion five hundred million is greater than that of any other country. China is a huge, fat country that dominates totally the map of East Asia. Compared to China, geographically Korea, Japan, Taiwan, Vietnam and Laos are little slivers of land which are dwarfed by the Chinese giant. Finally, Chinese minorities in Indonesia, Malaysia, Nepal, India and other Asian Countries are often hotbeds of Maoism. Russian minorities in countries outside of Russia, on the other hand, are usually quite anticommunist.

It will be difficult for Laos, Vietnam or North Korea to overthrow their communist regimes as long as China remains communist.

One final factor, which must be considered when dealing with the different paths followed by European as opposed to Asian Communism, is anti-imperialism. In Cuba, China, Laos, Communist were able to capitalize on Native Resentment of French, British, Japanese or American Imperialism. They could pose as patriots fighting to rid the country of hated foreign rulers. In Europe, once again, the opposite was true. European Communists were anti-nationalistic and anti-imperialist. But Europe was the cradle of imperialism. To oppose imperialism in Britain, France or Holland was to be unpatriotic and subversive. Communist in Europe sang the "internationale" and advocated a universal class struggle against Capitalism and the British, French, Dutch and other Empires. This put Europe's Communist in direct conflict with the nationalists of Britain, France or Germany.

In Conclusion, it could be said that although it may take a longer span of time in Asia than in Europe, Communism in Asia still can be overthrown or displaced. For example, the disputed over the Paracel and Spratly island has put Vietnamese nationalists and communists in direct conflict with one another.

As urbanization grows in Vietnam and other Asian countries, and as the peasantry declines in numbers, the hold of Communism in Asia will decline. Also, along with urbanization will come a greater dependent on technology and a world-wide economy. This will increase contact with the noncommunist world and further undermine communism. With a higher level of education, the number of anticommunist intellectuals will increase.

Finally, an expanded and heightened interest in religion throughout Communist Asia will further undermine the authority of Communist regimes. All of these factors plus a stronger private sector in the economy will eventually produce a democratic, noncommunist Asia.

Professor Voorhis

Paltalk ngày 24-04-2010
Phòng "8406"

Sự khác biệt giữa văn hóa và ngôn ngữ ở Châu Âu và Châu Á

Tên Giảng viên: Giáo sư Jerry Livingston Voorhis
Thứ 3, Ngày 27 Tháng 5 Năm 2010 20:12

Mở bài Chương Nhảy t 7:00pm
Bản dịch của bản nguyên tác từ do Ngôn ngữ